

NIEUWSBRIEF

Vereniging tot Behoud van Spormaterieel Haarlem

Juli 2015

Veel te lang heb ik door persoonlijke beslommingen geen mogelijkheid gehad om de maandbrief van onze vereniging te schrijven.

Ook mijn vervanger zag, geplaagd door studie en eindexamens, niet steeds kans deze te maken.

Hiervoor onze welgemeende excuses met de toezegging dat wij vanaf nu meer ons best zullen doen om u over de activiteiten te informeren.

Gelijk maar een nieuw "jasje" voor onze (die vanaf nu 'Nieuwsbrief' heet) maandelijkse informatie om dit voornemen te onderstrepen.

Terugkijkend op de afgelopen maanden, om een zo compleet mogelijk beeld van de ontwikkelingen te geven, werd mij duidelijk waarom het zo langzaam gaat.

Een klein voorbeeldje hiervan is: 'de jaloezieën van de motorhuif'.

Eigenlijk is dit een onderdeel dat "schreeuwt" om gestraald te worden, echter om een lang verhaal kort te maken; Koen en Lesley zijn daar vele zaterdagen met het "handje" mee bezig geweest.

De klus is inmiddels bijna geklaard maar het laat zien waarom het allemaal zo lang duurt.

Maar ook dat het zoveel inspanning kost dat de noodzaak ontstaat "even" in het zonnetje uit te rusten.

Dat is natuurlijk grappig bedoeld, maar een feit is het echter dat door de extreem hoge temperaturen wij zelfs een zaterdag compleet hebben moeten afblazen.

Wij zijn inmiddels de trotse bezitters van een lasapparaat (mig) en hebben daardoor een aantal flinke stappen vooruit kunnen zetten.

Niet alles liet zich immers netjes demonteren en meermaals hebben wij daardoor onderdelen moeten doorslijpen.

Ook de "tand des tijds" had zijn sporen achtergelaten maar nu kunnen wij dat zelf herstellen en hoeven daarvoor niet meer een beroep op anderen te doen (en te wachten tot die daarvoor tijd hebben).

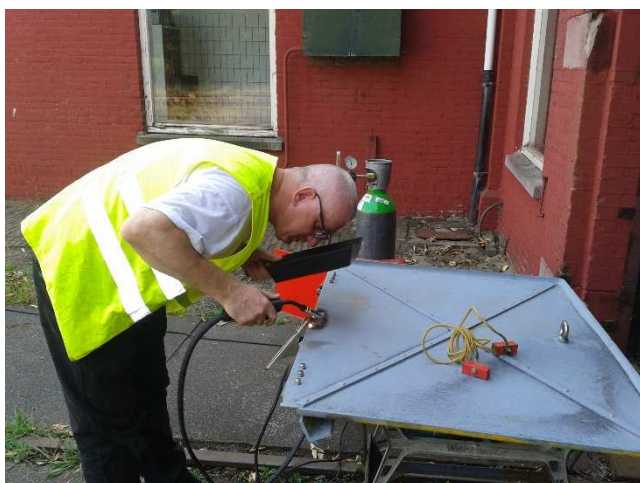
Inmiddels is het nieuwe smeerdeksel van de huif, de accubakdeksel en ook de scharnieren van het eerste motorluik door Ronald reeds bewerkt.

Nu moeten ook nog de andere scharnieren, de kapotte onderkanten van de generatorhuif luiken gedaan worden.

Ronald heeft dus voorlopig zijn handen nog vol en het plan is in de naaste toekomst ook andere leden in de "schone kunst van het lassen" in te wijden.

Ronald aan het werk en het resultaat na lassen, slijpen, primeren (is dat Nederlands?) en gronden.

Door werk, vakanties, examens, privéomstandigheden, etc. zijn wij in een wisselende bezetting in de afgelopen tijd bezig geweest.

Het werk aan de 232 vordert echter gestaag en wij zien de “eindstreep” nader komen.

We hebben steeds een gezellig clubje bij elkaar waarbij we naast het materieel en de inwendige mens ook met ons onderkomen bezig zijn zoals uit de bijgaande foto's mag blijken.

Hierbij is een woord van dank aan Denise zeker op zijn plaats.

Kees Demmers

